

„ZAVEZA LJUBEZNI - IZMENJAVA VRTNIC IN SRC!“

Besede za razmislek, kot priprava na sklenitev Zaveze ljubezni 2020,

februar 2020,

4. RAZMIŠLJANJE

govor patra Kentenicha, dne 2. februarja 1956

- zapiski nagovora -

iz vsebine:

ZAVEZA LJUBEZNI - IZMENJAVA VRTNIC in IZMENJAVA SRC!

- Ure tišine, so pogosto najpomembnejše ure,
- Naša Zaveza ljubezni, ki jo sklepamo danes je:
 - izmenjava vrtnic,
 - izmenjava src,
 - simbol ljubezni,
 - znamenje požrtvovalne ljubezni,
 - vozovnica za otroški vlak,
 - medsebojno izrečen DA,
- DA božje Matere pomeni:
 - DA, meni osebno,
 - DA, ki je napolnjen z ljubeznijo in žrtvijo,
 - DA, prevzemam odgovornost za tvojo vzgojo,
- Moj DA božji Materi pomeni:
 - DA sem iz ljubezni pripravljen-a na žrtve,
 - DA sem stopil-a na pot, ki vodi v nebesa,
- OTROK, NE POZABI SVOJE MATERE in MATI BO POSKRBELA ZATE!

Moja draga Schönstattška družina!

Starejši smo, bolj čutimo, da nam bučna dogajanja ne napolnijo src. Nasprotno! Menimo celo, da so bili tihi dogodki, ki so se zgodili nekje v ozadju, pomembnejši od glasnih in hrupnih. Pomislite samo na čas, ko ste prvič srečali svojega zakonskega partnerja. To so bili tihi, nepozabni trenutki, ki vam veliko pomenijo, še danes.

Kasneje sta si obljubila zvestobo - tihi zelo pomembni trenutki. Ko se je rodil otrok – tihi nepozabni trenutki. ... Tako so tihi in skriti trenutki, pogosto najpomembnejši trenutki v našem življenju. Hrup nas vznemirja, vendar ne seže globoko v srce. Iz ur tišine rastejo velike stvari.

Nocoj smo zelo tihi. Tudi naša preprosta kapelica je tiha. Z vseh strani nas obdaja tihota in vendar kljub temu čutimo, da se nocoj v našem življenju dogaja nekaj velikega. Ti tihi trenutki, so med najpomembnejšimi v našem življenju. Pomislite samo na prvo sveto obhajilo ali na trenutek, ko sta si pred Bogom izmenjala prstana. Ta izmenjava prstanov je bila ljubezenska pogodba. Bila je izmenjava dveh src.

Izmenjava src poteka tudi nocoj. Izmenjava src med kom? Med našo drago nebeško Materjo in med nami. Gre za popolno izmenjavo dveh src.

Pustimo sedaj, da govorijo simboli. Običajno si simbolno podamo roko ali izmenjamo poljub – običaji so v posameznih državah različni - in si s temi simboli izrazimo izmenjavo naših src in naše ljubezni. Nocoj smo prinesli s seboj vrtnico. Ko z nebeško Materjo sklenemo Zavezo Ljubezni, ji kot simbol svoje odločitve, podarimo vrtnico. To vrtnico bomo ob odhodu domov, ponesli s seboj.

Vrtnica je simbol ljubezni. Kadar se dva ljubita pravimo, da sta drug drugemu podarila srca. Vrtnica, ki jo imamo nocoj v roki, govori namesto našega srca. Ob tem izrecimo besede:

„Komur dam to vrtnico, temu dajem svoje srce in ta vrtnica naj mu pripoveduje o moji ljubezni.“

Vrtnica je rdeča in tudi barva ljubezni je rdeča. Rdeč je simbol za žrtve ljubezni. Rdeč je simbol za popolno izmenjavo src. Nocoj nam božja Mati to vrtnico vrača nazaj.

Po vrtnici nam govori: **„Dajem ti to vrtnico, mojo vrtnico, dajem ti svoje srce.“**

Oltar za današnje praznovanje, ste bogato okrasili z vrtnicami. Te rdeče vrtnice smo podarili naši Materi. Pustimo sedaj, da te vrtnice govorijo namesto nas! S temi vrtnicami ji dajemo svoja srca. Vrtnice simbolizirajo našo ljubezen, naše srce, pa tudi naše žrtve.

Lahko rečemo: **vrtnica za vrtnico, srce za srce, žrtev za žrtev**. Vse to ji v Zavezi Ljubezni dajemo. Zaveza Ljubezni je popolna izmenjava src, ljubezni in žrtev. Tu v kapeli je zelo spokojno in to kar vršimo nocoj je večini ljudi neznano. Neznano je celo verujočim.

Poznamo legendo ki pravi, da so bile vrtnice včasih samo bele. Ko je Zveličar visel na križu na Golgoti in je njegova Mati Marija stala pod njim, naj bi ob vznožju križa cvetele te bele vrtnice. Tedaj so kaplje dragocene Zveličarjeve krvi, padle na te vrtnice in jih obarvale krvavo rdeče. Od takrat naprej poznamo tudi rdeče vrtnice, ki so postale simbol ljubezni. Naš Odrešenik je iz ljubezni do nas prelel svojo kri. Izmenjava vrtnic ta večer je torej izmenjava src, ljubezni in žrtev. Zavezo Ljubezni, želimo torej izraziti z vrtnicami.

Kaj pa pomeni Zaveza Ljubezni? V tem kontekstu želim spomniti na zgodbo naše redovne sestre Emilije. Pogosto premišljuje njeno prisposodobno, v kateri primerja Zavezo Ljubezni s „posebnim vlakom.“ Na tem vlaku imajo vsi kupeji napis „Božja previdnost“ in v njih velja vodilo življenja: „Da Oče! Da Mati!“

Danes, ko sklepamo Zavezo Ljubezni, prejmemo vozovnico za ta „posebni vlak.“ Ob vprašanju, kaj se dogaja na tem vlaku, slišimo odgovor potnikov. Kaj slišimo? Slišimo dva vzklika: „Da Oče!“ in „Da Mati!“ Seveda to ni navaden vlak in ne govorijo samo potniki. Govorita tudi vlakovodji. Kdo pa sta vlakovodji? To sta naš nebeški Oče in naša Mati Marija, ki govorita vstopajočim: „Da otrok! Da otrok!“

Morda smo že slišali za majhnega dečka iz Francije. Ime mu je Guido. Vsem rad pripoveduje naslednjo misel: „Beseda, ki jo Bog najraje sliši iz ust svojih otrok, je mala drobna beseda DA.“ Nocoj ponavljajmo z njim: „Da Oče! Da Mati!“

In kaj pomeni beseda „Da“ nebeškemu Očetu in kaj „Da“ ljubi božji Materi? Božja Mati mi odgovarja: „Da, ljubi moj otrok.“ Kakšen „Da“ pa je to? To je njen osebni „Da“ meni, ki sem zanjo nekaj edinstvenega. Božja Mati izreka svoj osebni „Da“ mojemu krstnemu imenu in tudi mojemu priimku, ki pooseblja mojo družino. Mene kot osebo, božja Mati zelo dobro pozna. Nikoli za njo nisem bil samo številka. Nikoli!

Morali bi veliko razmišljati o svojem imenu! Na primer: Moje ime je Alojzija. Sem preprost otrok, kot so mnogi drugi. Nisem talentirana, nisem bolj pametna od drugih in nihče me ne opazi. Skratka nič posebnega nisem. Nihče tudi ne ve, da sem tu. Pri božji Materi pa je to popolnoma drugače. Kliče me po imenu, sprejema me takšno kakršna sem, do mene pristopa na popolnoma osebni način.

Pomislite, koliko ljudi hrepeni in prosijo, da bi bili ljubljene, da bi imeli zavetje ob ljubljene osebi. Toda nobeno zavetje se ne more primerjati z zavetjem, ki je dano nam, ki smo že sklenili Zavezo Ljubezni. V srcu naše ljube božje Matere, imamo svoj dom. Ta je varen, topel, intimen in je hkrati tudi naše najboljše zatočišče.

Z leti postajamo zrelejši in nekateri vaši otroci že razmišljajo o poroki. Z njihovim odhodom, boste v vašem domu začutili praznino. V teh in podobnih trenutkih, se spomnite na zvesto srce vaše Matere, ki vas neizmerno ljubi. Zaslišali boste njen glas: „Da, otrok! Tvoj „Da“ napolnjen z žrtvami, mi veliko pomeni.“

Mogoče kdo od vas spada v množico tistih, ki razmišljajo kot mladenič, ki sem ga srečal pred kratkim. Dejal je: „Božja Mati je po moje nekje daleč stran in zame je ona samo porcelanasta figura!“ Vprašal sem ga: Koliko pa je stalo božjo Mater, da je postala tvoja Mati? „Kako to mislite, da jo je nekaj stalo“ je odvrnil? Kaj je Božja Mati storila za tebe in mene? Kaj je bilo tisto naj dragocenejše, kar je žrtvovala za vse nas? Za vse nas je žrtvovala svojega božjega Sina, našega Gospoda!

9 *Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli po njem.* **1 Jn 4, 9** Enako lahko rečemo o božji Materi. Lepo in dobro je, ko vam nekdo reče: „Ljubim te!“ Mogoče je tudi bogat in vam podari še nekaj denarja. Tudi to je lepo in dobro, vendar to še ni znak prave ljubezni.

Najdragocenejše kar imamo na tem svetu, so naši otroci. Kako bi se počutili, če bi se morali odpovedati svojemu edinemu otroku? In prav to je storila božja Mati. Plačala je to visoko ceno. To je storila zame in zate. Iz ljubezni do mene je darovala svojega božjega Sina nebeškemu Očetu.

Ko je bil Jezus star dvanajst let, ga je izgubila in iskala tri dni. Pomislimo, kakšna preizkušnja vere je bila to zanjo! In potem, ko ga je našla v templju, ga je vprašala: **48b** ... „*Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.*“ **prim Lk 2, 41-52** Takrat začutimo, kako zelo je ljubila svojega Sina. Nihče ni ljubil Zveličarja tako, kot ga je ljubila Ona!

In Ona, Mati, je stala pod križem na Golgoti. Njena ljubezen je bila močna, ni omedlela, niti ni glasno kričala. Samo ponavljala je besedi: „Da, Oče!“ **prim Jn 19, 25**

Danes je Svečnica, praznični dan. Spominjamo se dogodka, ko je božja Mati v jeruzalemski tempelj prinesla svojega Sina, da bi ga darovala Bogu. V imenu celega sveta, ga je podarila Bogu Očetu v nebesih. **prim Lk 2, 22-39** Pod križem je ponovila isto dejanje vdanosti. Številni cerkveni učitelji pravijo, da je bila za naše odrešenje, pripravljena tudi sama umreti. Te stvari je zelo globoko premišljevala in med velikimi bolečinami in žrtvami za nas in za naše odrešenje, izrekala Bogu Očetu svoj „Da“.

Predstavljajte si našo ljubo nebeško Mater takšno, kakršna je v resnici! Je živa oseba, ima topel pogled in zelo osebno se zanima zame. Pomislimo kdaj na to, kako nam mora biti naklonjena v nebesih, če je že na zemlji plačala tako veliko ceno za nas. Nikoli nas ne pušča samih, ampak vedno bdi nad nami. Vse ure naših zemeljskih dni je naša zagovornica pri nebeškemu Očetu.

Po vzoru nazareške družine, želimo v našem sodobnem času postati sveta Schönstattska družina. Ali razumete kaj pomeni, ko govorimo o svetosti za vsak dan? To je svetost, ki obvladuje vsakodnevno življenje. O tem nam govori naša Ustanovna listina.

Ponovno pomislimo na našo redovno sestro Emilijo. Svoje življenje je darovala Bogu: „Da bi se v naši Schönstattski družini, rodilo veliko svetnikov!“ Potem, ko je ljubi Bog sprejel njeno žrtev, smemo pričakovati, da bomo resnično postali sveti.

Ko bo naša ljuba Gospa nocoj prejela vrtnico iz naših rok, bo vsakomur od nas, ki ji jo bomo izročili, osebno rekla svoj „Da.“ Rekla bo: „Prevzemam odgovornost za vzgojo tvojega srca, za tvojo celostno vzgojo in za vzgojo tvoje družine.“ To pomeni njen: „Da, otrok!“

Kako pa naj ji odgovorimo mi? Recimo ji: „Da, Mati! Moje srce je zdaj Tvoje! Odslej sem ves Tvoj. Tebi izročam svoj „Da, ki pomeni moj pristanek na vse kar se mi zgodi.“ Izmenjava vrtnic, pomeni izmenjavo src. Tvoja privolitev v božje načrte, Te je stala tako veliko. Tudi mene naj nekaj stane. Kakšna naj bo moja cena? Moja cena, bo odslej moj nenehen: „Da, Mati!“ Moj „Da, Mati!“ na vse kar se mi zgodi.

Moj „Da“ bom izrekal žrtvam in vsemu kar pride. Svoj „Da,“ odslej izrekam božji Materi in po njej Bogu. Moj „Da,“ bo od mene zahteval žrtve. Nekaj nas stane, če želimo ohraniti poročno obljubo; nekaj nas stane, da se v službi držimo 10. zapovedi; nekaj nas stane, da ostanem zvest svojim otrokom, tudi ko nam obrnejo hrbet; nekaj nas stane, da ostanem zvest svojemu sozakoncu. Tudi svojemu sozakoncu moram nenehno izrekati svoj „Da.“

Vsi ti moji pristanki, so povzeti v dveh besedah: **„Da, Mati!“** Če želimo resnično postati sveti, moramo pustiti, da nas božja Mati počasi vodi na Golgoto. Sestra Emilija je isto dejanje kot mi nocoj, storila večkrat. Vedno je bil njen cilj - postati sveta. In božja Mati ji je rekla: „Emilija, dala si mi svoj kovček in jaz sem ga sprejela. Vendar ga sedaj vzemi domov. Pozneje bom prihajala k tebi in iz njega jemala tisto, kar bom takrat potrebovala. In božja Mati je kos za kosom vzela vse, dokler v kovčku ni ostalo ničesar več. Tudi mi recimo: **Mati Marija, vse kar sem in kar imam je Tvoje! In vse kar imaš Ti Mati, je tudi moje!**

Ta ura tihote, je ena naših najpomembnejših ur! Ko se bomo nekoč ozirali z neba, bomo videli kako je naša pot od te ure naprej, vodila naravnost v nebesa.

Nekoč, ko je v Evropi vladalo veliko pomanjkanje hrane, se je mnogo ljudi odpravilo v Ameriko. Med njimi je bilo tudi mlado dekle, ki je zelo ljubilo svojo mater. Težko se je poslovila od nje. Med čakanjem na odhod ladje, sta se večkrat objeli. Zanju je bila ločitev zelo boleča. Na ladji je zazvonil zvonec in deklica se je morala posloviti. Mati ji je mahala z roko in ji klicala: „Otrok, ne pozabi svoje matere!“ In dekle ji je v solzah odgovarjalo: „Mati, ne pozabi svojega otroka!“

Pozneje, ko bomo v rokah držali vrtnico, lahko v duhu zaslišimo nebeško Mater, kako nam tiho šepetlje: **Otrok, ne pozabi svoje Matere!** In kot dekle v zgodbi ji bomo odgovorili: **Mati, ne pozabi svojega otroka!** Nocoj se bo iz tega svetišča razlil velik blagoslov. Izročimo svoji Materi in Kraljici vse ljudi, ki jih nosimo v srcu. Moža, ženo, otroke, prijatelje, znance, ... Tako nemočni smo. Zato naj vedno velja: **Mati bo poskrbela!**

Mater perfectam habebit curam! Mater perfectam habebit curam!

Mati najbolje poskrbi! Mati poskrbi najbolje!

Kadar mi bodo zakonec, otroci ali drugi povzročali skrbi, me bo vrtnica spomnila: Mati bo poskrbela! Kajti Mati nikoli ne pozabi svojega otroka! Božja Mati bo vedno najbolje poskrbela, dokler se ponovno ne snidemo tam zgoraj v nebesih.

